I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/56/ES

ze dne 26. října 2005

o přeshraničních fúzích kapitálových společností

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, zejména na článek 44 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Je třeba, aby kapitálové společnosti z různých členských států spolupracovaly a reorganizovaly se. Kapitálové společnosti se však při fúzích v rámci Společenství potýkají s četnými právními a administrativními obtížemi. S cílem dotvoření a fungování jednotného trhu je proto nezbytné přijmout právní úpravu Společenství, která usnadní provádění přeshraničních fúzí různých forem kapitálových společností, které se řídí právními řády různých členských států.

(2) Tato směrnice usnadňuje přeshraniční fúze kapitálových společností, jak jsou zde vymezeny. Právní řády členských států by měly povolovat přeshraniční fúzi kapitálové společnosti z jednoho členského státu s kapitálovou společností z jiného členského státu, jestliže vnitrostátní právo těchto členských států povoluje fúze mezi společnostmi daných právních forem.

(3) Pro usnadnění přeshraničních fúzí by mělo být stanoveno, že pro každou společnost, která se na přeshraniční fúzi podílí, a každou zúčastněnou třetí osobu nadále platí předpisy a formální požadavky vnitrostátního práva použitelného v případě vnitrostátní fúze, pokud tato směrnice nestanoví jinak. Předpisy a formální požadavky vnitrostátního práva, na které odkazuje tato směrnice, by neměly zavádět žádná omezení svobody usazování nebo volného pohybu kapitálu, pokud by je nebylo možné zdůvodnit v souladu s judikaturou Soudního dvora, a především požadavky veřejného zájmu, a pokud by nebyla nezbytná a přiměřená pro splnění takových zásadních požadavků.

(4) Společný projekt fúze by měl mít stejné podmínky pro všechny zúčastněné společnosti v různých členských státech. Proto by měl být stanoven minimální obsah takového společného projektu fúze, přičemž by společnosti měly mít možnost dohodnout další ustanovení.

(5) Pro ochranu zájmů společníků nebo členů i třetích osob by měly být pro každou fúzující společnost společný projekt přeshraniční fúze i přeshraniční fúze samotná zveřejněny zápisem v příslušném veřejném rejstříku.

(6) Právní předpisy všech členských států by měly stanovit, že pro každou fúzující společnost vypracuje na vnitrostátní úrovni jeden nebo více znalců zprávu ke společnému projektu přeshraniční fúze. K omezení nákladů na znalce v souvislosti s přeshraničními fúzemi by měla být stanovena možnost vypracování společné zprávy pro všechny společníky nebo členy společností účastnících se přeshraniční fúze. Společný projekt fúze by měla schválit valná hromada každé z těchto společností.

([1]) Úř. věst. C 117, 30.4.2004, s. 43.

([2]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 10. května 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 19. září 2005.

(7) Pro usnadnění přeshraničních fúzí by mělo být stanoveno, že kontrolu dokončení a zákonnosti rozhodovacích procesů v každé fúzující společnosti by měl provádět vnitrostátní orgán příslušný pro danou společnost, zatímco kontrolu dokončení a zákonnosti přeshraniční fúze by měl provádět vnitrostátní orgán příslušný pro společnost vzniklou přeshraniční fúzí. Uvedeným vnitrostátním orgánem může být soud, notář nebo jiný příslušný orgán určený dotyčným členským státem. Také by mělo být stanoveno, podle kterého vnitrostátního práva se určuje den, kdy přeshraniční fúze nabývá účinnosti; a tím je právo, kterým se řídí společnost vzniklá přeshraniční fúzí.

(8) Pro ochranu zájmů společníků nebo členů i třetích osob je třeba uvést právní účinky přeshraniční fúze, přičemž je třeba rozlišovat, zda se u společnosti vzniklé fúzí jedná o nástupnickou společnost, nebo o nově zakládanou nástupnickou společnost. V zájmu právní jistoty by mělo být stanoveno, že přeshraniční fúze poté, co nabyla účinnosti, již nemůže být prohlášena za neplatnou.

(9) Touto směrnicí není dotčeno uplatňování právních předpisů o kontrole spojování podniků, a to jak na úrovni Společenství, nařízením (ES) č. 139/2004 ([1]), tak na úrovni členských států.

(10) Touto směrnicí nejsou dotčeny právní předpisy Společenství platné pro společnosti zprostředkující úvěry a jiné finanční podniky a vnitrostátní pravidla přijatá na základě těchto právních předpisů Společenství.

(11) Touto směrnicí nejsou dotčeny právní předpisy členských států, podle nichž je třeba uvést, jaké místo se má stát místem ústřední správy nebo hlavní provozovnou společnosti vzniklé přeshraniční fúzí.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků („nařízení ES o fúzích“) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

(12) Jiná práva zaměstnanců než práva na účast by měla být nadále upravována vnitrostátními právními předpisy uvedenými ve směrnici Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o hromadném propouštění ([2]), směrnici Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů ([3]), směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství ([4]), a směrnici Rady 94/45/ES ze dne 22. září 1994 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství ([5]).

(13) Mají-li zaměstnanci společnosti, která se účastní fúze, práva na účast za okolností stanovených v této směrnici a nestanoví-li vnitrostátní právo členského státu, ve kterém má společnost vzniklá přeshraniční fúzí sídlo, stejný rozsah účasti jako v dotyčných fúzujících společnostech, včetně zastoupení ve výborech dozorčí rady s rozhodovací pravomocí, nebo nestanoví-li toto právo stejný nárok na výkon takových práv pro zaměstnance podniků vzniklých přeshraniční fúzí, měla by být upravena účast zaměstnanců ve společnosti vzniklé přeshraniční fúzí a jejich zapojení do vymezení těchto práv. Přitom by měly být použity zásady a postupy stanovené v nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE) ([6]) a směrnici Rady 2001/86/ES ze dne 8. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců ([7]), avšak s výhradou změn považovaných za nezbytné v důsledku toho, že se společnost vzniklá fúzí bude řídit vnitrostátním právem členského státu, v němž má sídlo. Pro zamezení zbytečným průtahům při přeshraničních fúzích mohou členské státy v souladu s čl. 3 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/86/ES zajistit rychlé zahájení jednání podle článku 16 této směrnice.

(14) Při stanovení rozsahu účasti zaměstnanců v dotyčných fúzujících společnostech by se měl zohlednit také podíl zástupců zaměstnanců mezi členy řídicí skupiny pří-

([2]) Úř. věst. L 225, 12.8.1998, s. 16.

([3]) Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16.

([4]) Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 29.

([5]) Úř. věst. L 254, 30.9.1994, s. 64. Směrnice ve znění směrnice 97/74/ES (Úř. věst. L 10, 16.1.1998, s. 22).

([6]) Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 885/2004 (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 1).

([7]) Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 22.

slušné pro hospodářské jednotky společností, ve které jsou zaměstnanci zastoupeni.

(15) Jelikož cílů této směrnice, totiž stanovení pravidel se společnými rysy použitelnými na nadnárodní úrovni, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto, z důvodů jejich rozsahu či účinků, jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřesahuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(16) V souladu s bodem 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ([1]) by členské státy měly být vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a tyto tabulky zveřejňovaly,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na fúze kapitálových společností, které jsou založeny podle práva některého členského státu a mají sídlo, ústřední správu nebo hlavní provozovnu ve Společenství, pokud se alespoň dvě z nich řídí právními řády různých členských států (dále jen „přeshraniční fúze“).

([1]) Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „kapitálovou společností“ (dále jen „společnost“)

   a) společnost uvedená v článku 1 směrnice 68/151/EHS ([2]) nebo

   b) společnost se základním kapitálem, která má právní subjektivitu a disponuje samostatným majetkem, kterým jako jediným ručí za své závazky, a která musí podle vnitrostátního práva, kterým se řídí, splňovat podmínky týkající se ručení stanoveného směrnicí 68/151/EHS na ochranu zájmů společníků a třetích osob;

2. „fúzí“ proces, při kterém

   a) jedna nebo více společností převádějí v důsledku zrušení bez likvidace celé své obchodní jmění na jinou již existující společnost („nástupnická společnost“) výměnou za přidělení cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu nástupnické společnosti nebo podílů na tomto kapitálu jejich společníkům nebo členům a případně doplatek na dorovnání, který nepřekročí 10 % jmenovité hodnoty přidělených cenných papírů nebo podílů, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, jejich účetní hodnoty nebo

   b) dvě nebo více společností převádějí v důsledku zrušení bez likvidace celé své obchodní jmění na společnost, kterou zakládají („nově zakládaná nástupnická společnost“), výměnou za přidělení cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu nově zakládané nástupnické společnosti nebo podílů na tomto kapitálu jejich společníkům nebo členům a případně doplatek na dorovnání, který nepřekročí 10 % jmenovité hodnoty přidělených cenných papírů nebo podílů, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, jejich účetní hodnoty nebo

   c) jedna společnost převádí v důsledku zrušení bez likvidace celé své obchodní jmění na společnost, která drží veškeré cenné papíry představující podíl na základním kapitálu společnosti vzniklé přeshraniční fúzí nebo podíly na tomto kapitálu.

([2]) První směrnice Rady 68/151/EHS ze dne 9. března 1968 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu článku 58 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 65, 14.3.1968, s. 8). Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

Článek 3

Další ustanovení o oblasti působnosti

1. Bez ohledu na čl. 2 bod 2 se tato směrnice vztahuje rovněž na přeshraniční fúze, u kterých smí doplatek na dorovnání uvedený v čl. 2 bodě 2 písm. a) a b) podle práva alespoň jednoho z dotčených členských států převyšovat 10 % jmenovité hodnoty cenných papírů přestavujících podíl na základním kapitálu společnosti vzniklé přeshraniční fúzí nebo podílů na tomto kapitálu, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, jejich účetní hodnoty.

2. Člé enskstáty mohou rozhodnout, že tuto směrnici nepoužijí na přeshraniční fúze, na nichž se podílí družstvo, a to i v případech, kdy toto družstvo spadá pod definici pojmu „kapitálová společnost" podle čl. 2 bodu 1.

3. Tato směrnice se nepoužije na přeshraniční fúze, na nichž se podílí společnost, jejímž předmětem činnosti je kolektivní investování kapitálu získaného od veřejnosti a která provozuje svou činnost na základě zásady rozložení rizika a jejíž podílové jednotky jsou na žádost podílníků přímo či nepřímo odkoupeny nebo vyplaceny z aktiv této společnosti. Za rovnocenné odkupu nebo vyplacení se považuje jednání společnosti směřující k zajištění toho, aby se hodnota jejích podílových jednotek na burze významně nelišila od čisté hodnoty jejích aktiv.

Článek 4

Podmínky pro přeshraniční fúze

1. Nestanoví-li tato směrnice jinak,

a) jsou přeshraniční fúze možné pouze mezi společnostmi takových právních forem, které se smějí spojovat podle vnitrostátního práva daných členských států,

b) musí společnost, která se účastní přeshraniční fúze, dodržovat předpisy a formální požadavky vnitrostátního práva, kterým se řídí. Právní předpisy členského státu dovolující jeho orgánům nepovolit vnitrostátní fúzi z důvodů veřejného zájmu jsou použitelné i na přeshraniční fúzi, u které se alespoň jedna z fúzujících společností řídí právem tohoto členského státu. Toto ustanovení se nepoužije, pokud lze použít článek 21 nařízení (ES) č. 139/2004.

2. Mezi předpisy a formální požadavky uvedené v odst. 1 písm. b) patří zejména předpisy o postupu přijímání rozhodnutí o fúzi a, s přihlédnutím k přeshraniční povaze fúze, o ochraně věřitelů fúzujících společností, majitelů dluhopisů a držitelů cenných papírů nebo podílů, jakož i o ochraně zaměstnanců, pokud jde o jiná práva než práva uvedená v článku 16. Členský stát může s ohledem na společnosti, které se účastní přeshraniční fúze a řídí se jeho právem, přijímat předpisy za účelem zajištění náležité ochrany menšinových společníků nebo členů, kteří s přeshraniční fúzí vyjádřili nesouhlas.

Článek 5

Společný projekt přeshraniční fúze

Řídící nebo správní orgán každé fúzující společností vypracuje společný projekt přeshraniční fúze. Společný projekt přeshraniční fúze obsahuje alespoň tyto údaje:

a) právní formu, název a sídlo fúzujících společností a právní formu, název a sídlo navržené pro společnost vzniklou přeshraniční fúzí;

b) poměr pro výměnu cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu společnosti nebo podílů na tomto kapitálu a částku případného doplatku na dorovnání;

c) podmínky pro přidělování cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu společnosti vzniklé přeshraniční fúzí nebo podílů na tomto kapitálu;

d) pravděpodobné dopady přeshraniční fúze na zaměstnanost;

e) den, od kterého držení těchto cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu společnosti vzniklé přeshraniční fúzí nebo podílů na tomto kapitálu opravňuje držitele podílet se na zisku, a veškeré zvláštní podmínky, které pro toto oprávnění platí;

f) den, od kterého se transakce fúzujících společností považují pro účely účetnictví za transakce společnosti vzniklé přeshraniční fúzí;

g) práva, která společnost vzniklá přeshraniční fúzí poskytuje společníkům nebo členům se zvláštními právy nebo držitelům cenných papírů jiných než představujících podíl na základním kapitálu společnosti, nebo opatření navrhovaná pro tyto osoby;

h) každou zvláštní výhodu, která se poskytuje znalcům přezkoumávajícím projekt přeshraniční fúze nebo členům správních, řídících, dozorčích nebo kontrolních orgánů fúzujících společností;

i) stanovy společnosti vzniklé přeshraniční fúzí;

j) případně údaje o postupu, kterým se podle článku 16 stanoví úprava zapojení zaměstnanců do vymezování jejich práv na účast ve společnosti vzniklé přeshraniční fúzí;

k) údaje o ocenění aktiv a pasiv převáděných na společnost vzniklou přeshraniční fúzí;

l) den účetních závěrek fúzujících společností použitý pro stanovení podmínek přeshraniční fúze.

Článek 6

Zveřejňování

1. Společný projekt přeshraniční fúze je zveřejněn způsobem stanoveným právními předpisy každého členského státu v souladu s článkem 3 směrnice 68/151/EHS pro každou fúzující společnost nejpozději jeden měsíc před konáním valné hromady, na které se o něm má rozhodovat.

2. S výhradou dodatečných požadavků členského státu, jehož právem se dotyčná společnost řídí, musí být pro každou fúzující společnost zveřejněny v úředním věstníku tohoto členského státu tyto údaje:

a) právní forma, obchodní firma a sídlo každé fúzující společnosti,

b) rejstřík, u kterého jsou uloženy listiny uvedené v čl. 3 odst. 2 směrnice 68/151/EHS pro každou fúzující společnost, a číslo zápisu v rejstříku,

c) pro každou fúzující společnost odkaz na úpravu výkonu práv věřitelů a případných menšinových společníků nebo členů fúzujících společností a adresa, na které lze bezplatně obdržet úplné informace o této úpravě.

Článek 7

Zpráva řídícího nebo správního orgánu

Řídící nebo správní orgán každé fúzující společnosti vypracuje zprávu určenou pro společníky nebo členy, ve které objasní a zdůvodní právní a hospodářské aspekty přeshraniční fúze a vysvětlí dopady přeshraniční fúze na společníky nebo členy, věřitele a zaměstnance.

Zpráva je zpřístupněna společníkům nebo členům a zástupcům zaměstnanců nebo, pokud takoví zástupci neexistují, přímo zaměstnancům nejpozději jeden měsíc před konáním valné hromady uvedené v článku 9.

Pokud řídící nebo správní orgán kterékoli fúzující společnosti včas obdrží stanovisko zástupců jejích zaměstnanců, jak stanoví vnitrostátní právo, přiloží toto stanovisko ke zprávě.

Článek 8

Zpráva nezávislých znalců

1. Pro každou fúzující společnost je vypracována zpráva nezávislých znalců určená pro společníky nebo členy, která je zpřístupněna nejpozději jeden měsíc před konáním valné hromady uvedené v článku 9. V souladu s právem každého členského státu mohou být těmito znalci fyzické osoby nebo právnické osoby.

2. Jako alternativa k přibrání znalců, kteří působí na účet každé fúzující společnosti, může jeden nebo více nezávislých znalců, jmenovaných nebo schválených pro tento účel na společný návrh těchto společností soudem nebo správním orgánem členského státu, jehož právem se řídí jedna z fúzujících společností nebo společnost vzniklá přeshraniční fúzí, přezkoumat společný projekt přeshraniční fúze a vypracovat společnou písemnou zprávu určenou pro všechny společníky nebo členy.

3. Zpráva znalců obsahuje alespoň údaje stanovené v čl. 10 odst. 2 směrnice Rady 78/855/EHS ze dne 9. října 1978 o fúzích akciových společností ([1]). Znalci mají právo požadovat od každé fúzující společnosti všechny informace, které považují za nezbytné pro splnění svého úkolu.

4. Přezkoumání společného projektu přeshraniční fúze nezávislými znalci ani vypracování zprávy znalců nejsou nezbytné, pokud se na tom dohodnou všichni společníci nebo členové všech fúzujících společností.

Článek 9

Schválení valnou hromadou

1. Po vzetí zpráv uvedených v článcích 7 a 8 na vědomí rozhodne valná hromada každé fúzující společností o schválení společného projektu fúze.

([1]) Úř. věst. L 295, 20.10.1978, s. 36. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

2. Valná hromada každé fúzující společnosti si může vyhradit právo podmínit provedení přeshraniční fúze tím, že tato valná hromada výslovně potvrdí stanovenou úpravu účasti zaměstnanců ve společnosti vzniklé přeshraniční fúzí.

3. Právní předpisy členského státu nemusí vyžadovat schválení fúze valnou hromadou nástupnické společnosti, jestliže jsou splněny podmínky článku 8 směrnice 78/855/EHS.

Článek 10

Potvrzení předcházející fúzi

1. Každý členský stát určí soud, notáře nebo jiný orgán příslušný ke kontrole zákonnosti přeshraniční fúze s ohledem na část postupu týkající se každé fúzující společnosti, která se řídí jeho vnitrostátním právem.

2. V každém z dotčených členských států vystaví orgán uvedený v odstavci 1 každé fúzující společnosti, která se řídí vnitrostátním právem tohoto státu, neprodleně potvrzení, ze kterého jednoznačně vyplývá, že právní úkony předcházející fúzi byly řádně provedeny a formální požadavky byly splněny.

3. Jestliže právo členského státu, kterým se řídí jedna z fúzujících společností, stanoví řízení pro prověření a změnu směnného poměru cenných papírů nebo podílů nebo postup pro odškodnění menšinových společníků nebo členů, přičemž nebrání zápisu přeshraniční fúze, lze toto řízení použít pouze tehdy, pokud ostatní fúzující společnosti nacházející se v členských státech, jejichž právo takové řízení nestanoví, při schvalování projektu přeshraniční fúze podle čl. 9 odst. 1 výslovně přiznají společníkům nebo členům uvedené fúzující společnosti možnost takové řízení zahájit u soudu příslušného pro tuto fúzující společnost. V tom případě může orgán uvedený v odstavci 1 vystavit potvrzení uvedené v odstavci 2 i tehdy, bylo-li takové řízení zahájeno. V potvrzení musí však být uvedeno, že toto řízení probíhá. Rozhodnutí vydané v tomto řízení je závazné pro společnost vzniklou přeshraniční fúzí a všechny její společníky nebo členy.

Článek 11

Zákonnost přeshraniční fúze

1. Každý členský stát určí soud, notáře nebo jiný orgán příslušný ke kontrole zákonnosti přeshraniční fúze s ohledem na část postupu týkající se dokončení přeshraniční fúze a případně založení nově zakládané nástupnické společnosti vzniklé přeshraniční fúzí, pokud se tato společnost řídí jeho vnitrostátním právem. Uvedený orgán kontroluje zejména, zda fúzující společnosti schválily společný projekt přeshraniční fúze ve stejném znění a zda byla případně vymezena úprava účasti zaměstnanců v souladu s článkem 16.

2. K tomuto účelu předloží každá fúzující společnost orgánu uvedenému v odstavci 1 potvrzení podle čl. 10 odst. 2 do šesti měsíců od jeho vystavení a společný projekt přeshraniční fúze schválený valnou hromadou uvedenou v článku 9.

Článek 12

Nabytí účinnosti přeshraniční fúze

Den nabytí účinnosti přeshraniční fúze se určuje podle práva členského státu, kterým se řídí společnost vzniklá přeshraniční fúzí. Fúze však může nabýt účinnosti až po provedení kontrol podle článku 11.

Článek 13

Zápis do rejstříku

Právo každého členského státu, kterým se řídily fúzující společnosti, určuje s ohledem na území daného státu, jakou formou se v souladu s článkem 3 směrnice 68/151/EHS zveřejňuje dokončení přeshraniční fúze ve veřejném rejstříku, u něhož je každá z těchto společností povinna uložit své listiny.

Rejstřík, do kterého se zapisuje společnost vzniklá přeshraniční fúzí, neprodleně oznámí rejstříku, u něhož je každá fúzující společnost povinna uložit své listiny, že přeshraniční fúze nabyla účinnosti. Výmaz dřívějšího zápisu se případně provádí při doručení tohoto oznámení, nikoliv však dříve.

Článek 14

Účinky přeshraniční fúze

1. Přeshraniční fúze provedená podle čl. 2 bodu 2 písm. a) a c) má ode dne uvedeného v článku 12 tyto účinky:

a) celé obchodní jmění zanikající společnosti přechází na nástupnickou společnost;

b) společníci nebo členové zanikající společnosti se stávají společníky nebo členy nástupnické společnosti;

c) zanikající společnost zaniká.

2. Přeshraniční fúze provedená podle čl. 2 bodu 2 písm. b) má ode dne uvedeného v článku 12 tyto účinky:

a) celé obchodní jmění fúzujících společností přechází na nově zakládanou nástupnickou společnost;

b) společníci nebo členové fúzujících společností se stávají společníky nebo členy nově zakládané nástupnické společnosti;

c) fúzující společnosti zanikají.

3. Vyžadují-li právní předpisy členského státu v případě přeshraniční fúze společností podle této směrnice splnění zvláštních formálních požadavků, aby byl převod určitého majetku, práv a závazků provedený fúzujícími společnostmi účinný vůči třetím osobám, plní tyto formální požadavky společnost vzniklá přeshraniční fúzí.

4. Práva a povinnosti fúzujících společností vyplývající z pracovních smluv nebo pracovních poměrů, které existují ke dni nabytí účinnosti přeshraniční fúze, přecházejí nabytím účinnosti této přeshraniční fúze na společnost vzniklou přeshraniční fúzí dnem nabytí účinnosti přeshraniční fúze.

5. Podíly na nástupnické společnosti nesmějí být směněny za podíly na zanikající společnosti, pokud je drží

a) buď nástupnická společnost samotná nebo osoba, která sice jedná vlastním jménem, avšak na její účet,

b) nebo zanikající společnost samotná nebo osoba, která sice jedná vlastním jménem, avšak na její účet.

Článek 15

Zjednodušení formálních požadavků

1. Dojde-li k přeshraniční fúzi převzetím společností, která drží veškeré podíly a ostatní cenné papíry zanikající společnosti nebo společností, s nimiž je spojeno hlasovací právo na valné hromadě,

— čl. 5 písm. b), c) a e), článek 8 a čl. 14 odst. 1 písm. b) se nepoužijí a

— čl. 9 odst. 1 se nepoužije ve vztahu k zanikající společnosti nebo společnostem.

2. Dojde-li k přeshraniční fúzi převzetím společností, která drží nejméně 90 % podílů a ostatních cenných papírů zanikající společnosti nebo společností, s nimiž je spojeno hlasovací právo na valné hromadě, ale ne všechny, jsou zprávy nezávislého znalce nebo znalců a doklady nutné pro prověření nezbytné pouze tehdy, vyžaduje-li to vnitrostátní právo, kterým se řídí buď nástupnická společnost, nebo zanikající společnost.

Článek 16

Účast zaměstnanců

1. Aniž je dotčen odstavec 2, vztahují se na společnost vzniklou přeshraniční fúzí případná pravidla pro účast zaměstnanců platná v členském státě, v němž má společnost sídlo.

2. Případná pravidla pro účast zaměstnanců platná v členském státě, v němž má společnost vzniklá přeshraniční fúzí sídlo, se však nepoužijí, pokud alespoň jedna z fúzujících společností měla šest měsíců před zveřejněním společného projektu přeshraniční fúze uvedeného v článku 6 průměrně více než 500 zaměstnanců a pokud v ní existuje systém účasti zaměstnanců ve smyslu čl. 2 písm. k) směrnice 2001/86/ES nebo pokud vnitrostátní právo, kterým se řídí společnost vzniklá přeshraniční fúzí,

a) nestanoví alespoň stejný rozsah účasti zaměstnanců, jaký existoval v dotyčných fúzujících společnostech, přičemž se tento rozsah vyjadřuje podílem zástupců zaměstnanců mezi členy správního nebo dozorčího orgánu nebo jejich výborů nebo řídící skupiny příslušné pro hospodářské jednotky společnosti, ve kterých jsou zaměstnanci zastoupeni, nebo pokud

b) pro zaměstnance podniků společnosti vzniklé přeshraniční fúzí, které se nacházejí v jiném členském státě, nestanoví stejný nárok na výkon práv na účast, jaký mají zaměstnanci v členském státě, v němž má společnost vzniklá přeshraniční fúzí sídlo.

3. V případech uvedených v odstavci 2 upravují členské státy účast zaměstnanců ve společnosti vzniklé přeshraniční fúzí i jejich zapojení do vymezování těchto práv s výhradou odstavců 4 až 7 obdobně podle zásad a postupů uvedených v čl. 12 odst. 2, 3 a 4 nařízení (ES) č. 2157/2001 a těchto ustanovení směrnice 2001/86/ES:

a) čl. 3 odst. 1, 2 a 3, odst. 4 první pododstavec první odrážka a druhý pododstavec a odst. 5 a 7;

b) čl. 4 odst. 1, odst. 2 písm. a), g) a h) a odst. 3;

c) článek 5;

d) článek 6;

e) čl. 7 odst. 1, odst. 2 první pododstavec písm. b) a druhý pododstavec a odst. 3. Pro účely této směrnice se však procentní podíl, který je potřebný podle čl. 7 odst. 2 prvního pododstavce písm. b) směrnice 2001/86/ES pro použití referenčních ustanovení obsažených v části 3 přílohy uvedené směrnice, zvyšuje z 25 % na 33 $^{1/3}$ %;

f) články 8, 10 a 12;

g) čl. 13 odst. 4;

h) písm. b) části 3 přílohy.

4. Při stanovování zásad a postupů podle odstavce 3 členské státy

a) přiznají příslušným orgánům fúzujících společností právo rozhodnout se, že se na ni budou bez předchozího vyjednávání přímo vztahovat referenční ustanovení týkající se účasti uvedená v odst. 3 písm. h), jak je stanoví právní předpisy členského státu, v němž má mít společnost vzniklá přeshraniční fúzí sídlo, a uplatňovat tato ustanovení ode dne zápisu v rejstříku;

b) přiznají zvláštnímu vyjednávacímu výboru právo rozhodnout dvoutřetinovou většinou svých členů zastupujících nejméně dvě třetiny zaměstnanců, zahrnující hlasy jeho členů zastupujících zaměstnance v alespoň dvou různých členských státech, že nebude zahájeno žádné vyjednávání nebo že již zahájená vyjednávání budou skončena a budou uplatněna pravidla pro účast platná v členském státě, v němž bude mít sídlo společnost vzniklá přeshraniční fúzí;

c) v případě, že se po předchozím vyjednávání uplatňují referenční ustanovení týkající se účasti, a aniž jsou tato ustanovení dotčena, se mohou rozhodnout omezit podíl zástupců zaměstnanců ve správním orgánu společnosti vzniklé přeshraniční fúzí. Pokud se však správní nebo dozorčí rada jedné z fúzujících společností skládala nejméně z jedné třetiny ze zástupců zaměstnanců, nesmí vést toto omezení v žádném případě k tomu, aby byl podíl zaměstnanců ve správním orgánu nižší než jedna třetina.

5. Rozšíření práv na účast na zaměstnance společnosti vzniklé přeshraniční fúzí zaměstnané v jiném členském státě uvedené v odst. 2 písm. b) nezavazuje členské státy, které se pro toto rozšíření rozhodnou, přihlížet k těmto zaměstnancům při výpočtu prahových hodnot pro počty zaměstnanců, při jejichž překročení vznikají práva na účast podle vnitrostátního práva.

6 Existuje-li alespoň v jedné z fúzujících společností systém účasti zaměstnanců a tento systém se má podle pravidel uvedených v odstavci 2 vztahovat na společnost vzniklou přeshraniční fúzí, musí mít tato společnost takovou právní formu, která umožňuje výkon práv na účast.

7. Existuje-li ve společnosti vzniklé přeshraniční fúzí systém účasti zaměstnanců, musí tato společnost přijmout opatření, aby zajistila, že práva zaměstnanců na účast budou v případě následné vnitrostátní fúze během tří let po nabytí účinnosti přeshraniční fúze chráněna tím, že se použijí obdobně pravidla stanovená v tomto článku.

Článek 17

Platnost

Přeshraniční fúze, která nabyla účinnosti v souladu s článkem 12, nemůže být prohlášena za neplatnou.

Článek 18

Přezkum

Pět let po dni uvedeném v čl. 19 prvním pododstavci přezkoumá Komise tuto směrnici na základě zkušeností získaných při jejím uplatňování a případně navrhne její změnu.

Článek 19

Závěrečná ustanovení

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 15. prosince 2007.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 20

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 21

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 26. října 2005.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda/předsedkyně*
J. BORRELL FONTELLES	D. ALEXANDER